

[L. D. Rasmussen.]

met til Udbetaling, og dette Beløb sammen med et tidligere bevilget, men heller ikke forbrugt Beløb paa 8 135 Kr. foreslaas nu som en Art Genbevilling.

Til Dæmning m. v. ved Øen Egholm foreslaas under Nr. 227 et Tilskud paa 11 500 Kr., hvilket udgør Halvdelen af Udgifterne, og som Tilskud til Udvidelses- og Forstærkningsarbejder ved Kikhavn foreslaas under Nr. 228 en Bevilling paa 6 400 Kr., hvilket udgør en Trediedel af Udgifterne.

Jeg skal tillade mig at anbefale de Ændringsforslag, Flertallet har stillet eller givet Tilslutning til.

Pinholt: Allerede ved Finanslovsforslagets anden Behandling gjorde jeg opmærksom paa, at vi fra Venstres Side havde visse Ønsker om Hensyn til Indskrænkning af Anlægsudgifterne under Ministeriet for offentlige Arbejder, og der er derfor nu stillet et Ændringsforslag — det er Ændringsforslag Nr. 13 — gaaende ud paa, at Bevillingen paa 2 700 000 Kr. til Elektrificering af Københavns Nærtrafik sættes ned med 1½ Mill. Kr. til 1 200 000 Kr. Vi har ment, at man i disse vanskelige Tider, da det er vanskeligt at skaffe Penge, maatte kunne tage dette Arbejde i et noget langsommere Tempo; det er jo ikke ukendt, at man ved offentlige Arbejder af et saa stort Omfang tager dem i et noget langsommere Tempo, og det har vi ment vilde være rimeligt her. Loven eksisterer, saa der er ikke nogen Mulighed for at komme bort fra Anlægget, hvad vi i og for sig havde ønsket principielt, men vi har ment det rigtigt at tage Udgifterne langsommere.

Med Hensyn til Ændringsforslaget Nr. 14 — Bilag 10 — Bygningen af en tresporet Færge til Store Bælt og et nyt Passagerskib til Kalundborg—Aarhus-Ruten har vi den Anskuelse, at det ikke er særlig nødvendigt, at man faar en ny Færge nu til at besørge Trafikken over Store Bælt. Vi har jo to helt nye tresporede Færger, og vi har to ikke videre gamle, udmærkede Færger, „Odin“ og „Christian den Niende“, og vi mener, at de vil foreløbig kunne slaa vel til til den Trafik, som skal besørges over Store Bælt. Vi har derfor ikke kunnet gaa med til Bevillingen paa 2 750 000 Kr. til en ny Færge. Allerede

for indeværende Aar er der paa Tillægsbevillingslovsforslaget, naar det nu kommer til anden Behandling, tiltraadt en Udgift paa 600 000 Kr. til Igangsættelse af den nye tresporede Færge. Derfor forlanges der ogsaa nu kun 2 150 000 Kr. for Finansaaret 1932—33.

Angaaende det nye Passagerskib til Kalundborg—Aarhus-Ruten mener vi, at det ikke er nødvendigt; vi har jo et godt nyt Skib og et andet Skib, som ogsaa er godt, og derfor har vi ment, at denne Bevilling paa 1 800 000 Kr. til dette Skib kunde spares. Vi tiltræder derfor ikke Bevillingen, hverken paa Tillægsbevillingslovsforslaget eller paa Finanslovsforslaget for 1932—33.

Jeg skal derfor anbefale det høje Ting at stemme for det af Venstre stillede Ændringsforslag Nr. 13 og imod det af et Flertal stillede Ændringsforslag Nr. 14.

Korsgaard: Om Ændringsforslag Nr. 8, hvorefter Statsbanerne faar en forhøjet Indtægt fra Postvæsenet paa 678 000 Kr., vil jeg gerne sige, at man maa jo ikke overse, at saa bliver der et andet Statsvæsen, som i hvert Fald faar en ikke ubetydelig Udgift, nemlig Postvæsenet, saa at ville foregøgle sig, at disse Penge er tjent, vilde være urigtigt; men en Del af dem er tjent, idet det jo er Mening, at Stationspersonalet, specielt vel ude paa Landet, fra Stationsforstander og jeg ved ikke hvor langt ned, skal gøre det noget billigere end før. For saa vidt er det altsaa en Fortjeneste, men det er ogsaa samtidig en faktisk Indtægtsnedgang for de paagældende. Jeg mener ikke, at der ikke kan være noget rigtigt deri; men jeg vil dog gerne pege paa, at Beløbet dels ikke har den Betydning for Statens Finanser, som det kunde se ud til, og at dels den Besparelse, der bliver tilbage, er en faktisk Nedgang i Løn for en Del af Tjenestemændene.

Med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 13, der vedrører Elektrificeringen af Københavns Nærtrafik, maa jeg sige, at jeg ikke er i Overensstemmelse med Venstrepartiet, saaledes som det har faaet Udtryk gennem det ærede Medlem Hr. Pinholts Udtalelser. Og naar jeg erindrer den Voldsomhed, hvormed det ærede Medlem Hr. N. Neergaard uden Hensyn til de store Ofre, det vilde kræve, gik ind for Stor-